

газъ Франція съвѣтвѣ Турція да са възпротиви на таквози важно нарушеніе на недавнашнитѣ договори, и Вел. везиръ не са забави да поиска отъ Русія изпълненіето на онѣзи договарянія, които бѣхж станжли прѣди малко въ Ц-градъ.

Тѣй са минахж много години, безъ да са достигне до нѣкое рѣшеніе. Когато дипломатическитѣ прѣпиранія са показахж слабы да рѣшжтъ въпроса, Турція объяви война на Русія и на Австрія. Като са ползувахж отъ войната на Портата съ Персія, Русейтѣ прѣминахж прѣдѣлитѣ и напълнихж турекитѣ земи. Тогазъ Портата поведе новы прѣговори за миръ, нѣ и отъ тѣхъ нѣмѣ никаква полза.

Въ туй врѣме Турцытѣ дѣйствувахж успѣшно срѣщу Австрійцытѣ, които и изгонихж отъ Нишь, Крайова, Семендрия, Мехадія и Оршова. Освѣнь туй тѣ спечелихж нѣколко побѣды надъ Австрійцытѣ при Банялука, при Валіева и п при Кроска; нѣ отъ друга стѣрна Русейтѣ бѣхж усвоили Очаковъ и Кжлбурну. Австрійцытѣ бѣхж си истожили силитѣ, както и Турцытѣ, заради туй австрійскитѣ прѣдложенія за миръ са пріяхж съ голѣма леснотія. Този миръ е познатъ подъ името *Бѣлградскы миръ* (1739-1151).

Споредъ договора, подписанъ тогазъ, Австрія повърнж на Портата Сърбія до Савва съ Бѣлградъ и Влашко до Оршова. Дунавъ и Савва станахж граница на двѣтѣ държавы и условіята на мира щѣхж да са пазятъ 27 години. Русія прѣдложи да са съине азовската крѣпость и добѣ право да търгува по Черно и Азовско морета.

Този миръ бѣше доста износенъ за Турція и Султантѣ не са забави да покаже своята благодарность къмъ Франція, която бѣше посрѣдникътѣ на мира. По исканьето на френскыя посланникъ капитулянтѣ съ Франція са измѣнихж и Френцытѣ получихж по-голѣмы прѣимуществва въ Турско.

Отъ своя стѣрна и Портата проводи въ Франція свой посланникъ, който са пріе отъ френскыя дворъ съ голѣмы почести и са обсипа съ дарове. Лудовикъ XV бѣше натоварилъ този посланникъ да каже на Султана, че Турція